

La tribuna

Predicar amb l'exemple

L'exigència moral i ètica esdevé un compromís sense el qual no s'entendria la tasca del polític

DAVID
Pérez

El diari *Le Monde* publicava dissabte passat, 4 de març, un comentari sobre una enquesta d'IPSOS segons la qual els francesos jutgen molt severament els responsables polítics. El 44% dels enquestats es manifesten fastiguejats i el 41% estan molt enfadats amb els responsables polítics.

A Andorra no tenim una enquesta recent sobre la qüestió però la situació actual és un excel·lent termòmetre per copsar les inquietuds de la ciutadania. És ben evident que la desconexió i desconfiança general amb el sistema i els responsables polítics cada cop és més gran.

Segurament s'ho han guanyat a pols. Els darrers esdeveniments han augmentat la sensació que no tots els polítics es dediquen al servei públic sinó que n'hi ha uns quants, situats al capdamunt institucional, que només miren pels seus interessos personals.

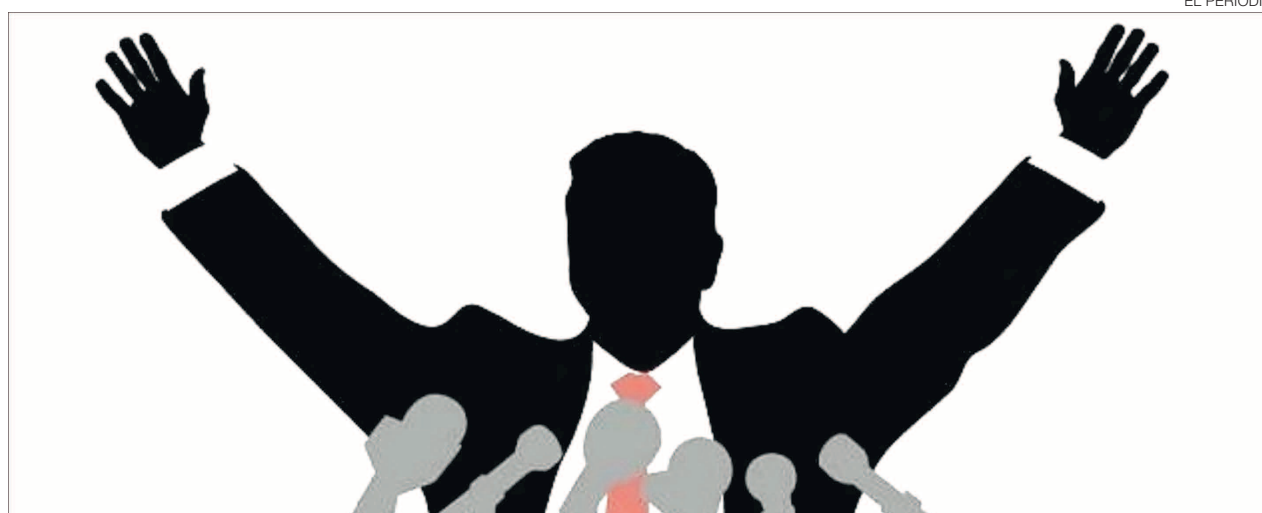
Si hi ha una cosa clara que un ciutadà pot exigir-li a un responsable polític és que prediqui amb l'exemple. Que compleixi la llei que a tots ens

fan complir. Aquesta regla legal però sobretot de sentit comú és sagrada, ja que si el polític no la respecta, perd la legitimitat moral davant la ciutadania.

L'exigència moral i ètica esdevé un compromís sense el qual no s'entendria la tasca del polític. Pensar sempre en l'interès general, la protecció dels drets de les persones, modulant sempre les seves accions personals amb maduresa, equilibri i respecte per bastir la mútua confiança amb la societat per la qual han volgut, lliurement, treballar.

Els progressistes constatem que en la política oficial actual s'ha desdibuixat aquesta confiança. Predomina el pensament únic, el dogmatisme, la falta d'autocrítica, el lluïment dels egos, l'«amb mi o contra mi», els bons i els mals andorrans... I falta respecte, capacitat d'escolta, empatia, sinceritat, reflexió, realisme, és a dir tocar de peus a terra.

Malgrat això la política pot ser diferent, aportar els valors que molts ciutadans, que no estan *entregats* a cap partit, desitgen. Política és respectar els altres, política és reconèixer errors i assumir responsabilitats, política és assumir que tu no ho fas tot bé ni la resta tot malament. Política és tenir una feina i no que la teva feina sigui la política, política és marxar quan no s'està a l'alçada de les cir-

EL PERIÒDIC

Sembla impossible que es pugui fer política d'una manera diferent, però és possible. El govern de DA ho demostra cada setmana

cumstàncies.

Sembla impossible que es pugui fer política d'una manera diferent, però és possible. El govern de DA ho demostra cada setmana.

CAL UN CANVI d'actitud política per combatre la desafecció creixent de la societat envers els seus responsables polítics. La societat del segle XXI ja no espera només que se li

parli, sinó que vol fer-se sentir i, sobretot, que l'escoltin.

Salvar la distància entre el carrer i la política institucional no serà possible si no hi ha un canvi radical. S'ha d'aturar l'erosió de la confiança de la societat.

Mantenint la mateixa dinàmica de sempre, serà difícil que les ciutadanes i els ciutadans recobrin la confiança amb els polítics. Acabar amb

el descrèdit que actualment pateix la classe política al nostre país ha de ser una prioritat. Retornar el prestigi perdut, només s'aconseguirà des del respecte a les institucions, el diàleg parlamentari i la necessària higiene democràtica.

El que els polítics han de fer ara és oferir la màxima transparència i sobretot oferir solucions davant els greus problemes que Andorra pateix. No han de desviar l'atenció amb focs d'artifici ni amb fonts lluminoses vora el riu.

La societat espera seriositat i solucions.

Membre de la Comissió Política Nacional d'SDP